

SYNOVSKÝ DOPIS

Potůček prameni svému, pni ratolest zvěstuje toto:
pozdrav ti, matičko drahá, posílá vděčný tvůj syn.
Nemá-li matka soucit a na pomoc nespěje synu,
musí počítat se vším: ze syna může být lump.
Na školy pařížské kdysi mě poslala něžná tvá péče,
abych tu nadání množil, sklizeje píce své plod.
Já však nesmírně strádám. Mám bídu a peníze nikde,
neboť můj vyzáblý míšek vydal již poslední groš.
Škrtí mě růženec dluhů, já zastavil vše, co se dalo,
nemám už ani oděv, peníze, knihy jsou pryč.
Nuzota nutí mne žebrat, takže jsem pomalu nucen
na hřebík pověsit vědu. Nutí mne k tomu i hlad.
Topím se v nesmírných dlužích a věřitel chodí,
mám platit úrok a přátelé všichni jsou fuč.
Jsem už z té bídy i mravný a přestal jsem chodit i k ženským,
dávno už odvykly také ruce mé vrhcáby hrát.
Mistři mi po dlaních slídí a kolejně zaplatit chtějí,
co ale proboha počít, když nikdo už nepůjčí nic?
Jak nelze spočítat co na nebi hvězd a na poušti písku,
stejně tak těžko bych mohl spočítat strasti své já.
Snaž se mi tedy být matkou, sic ztratí to slovo svůj význam,
když právo nedá mu k tomu mateřský skutek a čin.

RADA ZKUŠENĚHO ŽÁKA

Milí žáci, učte se,
zdálky vyhýbati
hnusným šenkům, chcete-li
jiné požádati.
Nemůže se vám pak stát,
že vás sedlák zmlátí.

Když je sedlák ožralý,
když je v hrozné míře,
neváží si studentů,
dá se do rytíře.

Věru marně neradím
nechat stranou svody:
se sedláky nechoďte
nikdy do hospody!

 Běda,
 ať mlád jsi či děda,
 když podleheš lásce.

Spadneš-li do ženské pasti,
 nastanou strasti -
 ne slasti.

Ach!
 Co je?
 Buď má!
 Kdo?
 Ty!
 Já?
 Ty!
 Ále!

A máš ji rád dále.

VINNÉ ROZJÍMÁNÍ

NAPITÍ < ÚPLNĚ > PR < VĚ > PR < OSTĚNEV > I NE < TI POVY > PR < AVÍ > O VINĚ
 TE < VE DRUHĚ > PR < AVÉ JED >

LOTROVSKÝ OTČENÁŠ

Říkám OTČENÁŠ,
aby satanáš
a s ním ďáblů na ti-
síce chtělo skláti-
ti v peklo, kdo polep-
šili se. Tam dole
ať ku svému žalu
trčí věčně v kalu.

Ty,
JENŽ JSI
náš Hospodin,
nechtěj je zbavit všech vin
a těm, kteří se polepši-
li, můžeš nedávat a nadávat lepší.

Ty jsi
NA NEBESÍCH,
nej-
vyšší lotrovstva kněžstva potrestej
a pro ty, kteří se obrá-
tili vantili,
ať není jedna chvíle dobrá.

POSVĚT SE
noha to-
ho vnadidla pro svinčík a bláto.
Těm druhým nechť je ale dáno ha-
nebné soužení od Boha.

JMÉNO TVÉ,
Kriste,
zneužívají pro jisté
jednání nečisté.

PŘIJĎ
proto na ně muka,
ať se jim zláme noha i ruka.

Ať v KRÁLOVSTVÍ TVĚ se
s Michaelem nikdo z nich neprokdáká,
ať nepatří na Jáka nebo na Izáka.

BUĎ
jejich umírání těž-
ké - a při něm ať je těž-
neustálý žal,
puch, plameny a kal.
Ať je, Kriste,
VŮLE TVÁ,
že tihle lidí puchovní
nesmějí přijít mezi duchovní.

My pak,
ať jako od toho, co bučí, trká, kousá,
se lišíme od těch vousa-
tých - a třebaš nenosíme bradu,
dopřej nám roků dlouhou řadu.

JAKO V NEBI
ať se neži-
je jim, ale ať
TAK
leží

NA ZEMI,
jak hoví
si nahý člověk v křoví.
Ať nežerou
CHLĚB

NÁŠ
ale otruby,
ať mají ty své huby
jeden druhému v řiti.
Takové ať mají
VEZDEJŠÍ
živobyti.

DEJ
hodným těžké umírání,
NÁM
pak jen samé radování.
Ty,
kteří se polepšili až
DNES,
synu Marie,
ze dveří nes
a
OD
ráje
PUSTĚ
je dale-
ko od radosti stálé.
Aby poznali také nějaký žert,
ať tam s nimi hodinky zpívá čert.

Dej
NÁM
je na pospas,
ať za
NAŠE VINY
můžeme se popás-
ti v pasti na nich.
Že bude pomsta jako med,
vědí.

JAKOŽ I
přeješ si, že medvědi
je musí pořádně stisknouti me-
zi pracky, pokud
MY
neřekneme
ODPOUŠTÍME -
když tak řvou -
těm
VINÍ-
KŮM.
A k NAŠIM vyni-
kajícím činům ať nále-
ží dělati zmatek dále.

Bože,
ať z nás ale
NE-
udělají lidi tobě vzdálené.
Je
UVEĎ

a
NÁŠ
pusť zpátky
odtud,
kde končí život vratký
strhni je
V POKUŠENÍ
kleté,
které jim hlavu řádně s-
a vždy vesele nás bav
A
nemoci všech
ZBAV
NÁŠ
nikoli někoho nedobrél
Je zažeň do
VŠEHO ZLÉHO.

Kriste,
nechtěj jak kámen
je jejich trest
A MEN-
šiti ho nechtěj.
Zmámen
ať jde každý v plamen.

(40)

EX LITOMERIC SOCII COMPOSUERUNT AD PLEBANOS

Nos expertes fere labe
bydlíme u samé labe,
mundamur inedia.
Noveritis, cristicole,
5 žeť jest nedostatek v škole
et quam multa tedia.

Et Fortuna ipsa prava
nemajíc žádného práva
affligit crudeliter.
10 Conquerimur cristopoli,
žeť nemáme nic na poli,
promentes humiliter.

15 Accusantes Cristo duci,
jižť na nás nedbá žádúci
nec est, qui cripiat.
Sors inconstans velud rota,
cheeť vždy, ať by naše rota
penitus deficiat.

O Fortuna ferax, cassa
20 neochotně nás okasá
hoc in carnisprivio.

Ex hac pena tam atroci
každý se z nás jedva točí,
deficimus penitus.
25 Jesu, per hoc culpas dele,
ať nejsme v tej psotě děle,
respice nos celitus.

71

my jsme téměř
bez poskvrny
očišťujem se
postem
vězte,
Krista ctitelé
a jak mnoho
ošklivosti

ba i osud
neřlechetný
krutě na nás
dopadá
stěžujem si
křesťanstvu
fikáme to
v pokoře

stěžujem si
Kristu králi
není nikdo,
kdo by nás
zachránil
osud je nestálý
jako kolo
úplně zahynula

ach, osud krutý,
neužitečný
okasá = vystrojí
v tomto
posním čase

po tomto
tak krutém
utrpení
jedva = sotva
už úplně
umdléváme
Křiste, proto
zahlaď naše viny
pohlédni na nás
z nebe

